

Közösségünk sportéletét színesíti és gazdagítja a közelmúltban megalakult női labdarúgócsapat

9/1997. (X. 29.) sz. rendelet a gyermek védelméről és a gyámügyi igazgatásról

BEVEZETŐ RÉSZ

Bogács Község Önkormányzatának képviselő-testülete a Gyermek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény, annak végrehajtására kiadott 149/1997. (IX. 10.) korm. -rendelet, valamint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. § (1) bekezdésében adott felhatalmazás alapján az alábbi önkormányzati rendeletet alkotja.

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. §

A rendelet célja

E rendelet célja, hogy az 1997. évi XXXI. törvény (továbbiakban: tv.) által megállapított gyermek védelmét szolgáló ellátási formák alkalmazásához a helyi sajátosságoknak megfelelő feltételeket és eljárásokat szabályozza.

2. §

A rendelet hatálya

/1/

A rendelet hatálya kiterjed Bogács község közigazgatási területén élő, állandó bejelentett lakcímmel rendelkező gyermekekre, fiatal felnőttre, valamint szüleire.

/2/

A rendkívüli gyermekvédelmi támogatás tekintetében a rendelet hatálya az /1/ bekezdésen túlmenően kiterjed a bogácsi állandó lakhellyel nem rendelkező rendkívüli gyermekvédelmi támogatásra szoruló magyar állampolgárságú, vagy állandó tartózkodásra jogosító személyi igazolvánnyal rendelkező bevándorolt, vagy a magyar hatóságok által menekültként elismert gyermekekre, tekintet nélkül lakhelyére.

II. FEJEZET

Az önkormányzat által biztosított ellátások

3. §

Rendszeres gyermekvédelmi támogatás (megállapításának feltételei a Gyvt. 19., 20. §-aival megegyezők)

/1/

A rendszeres gyermekvédelmi támogatás természetben, kivételes esetben pénzben nyújtható.

Természetbeni támogatás:

– intézményi térítési díjak részben vagy egészben történő átvállalása,
– élelmiszer-utalvány,

/2/

A rendszeres gyermekvédelmi támogatás iránti kérelmet az 1. sz. melléklet szerinti formanyomtatványon az Önkormányzat Polgármesteri Hivatalához kell benyújtani. A kérelemhez mellékelni szükséges a 2. sz. melléklet szerinti nyilatkozatot a megfelelő igazolásokkal együtt.

/3/

Amennyiben az intézményi térítési díj átvállalása nem éri el a tv. 20. § /2/ bekezdésében meghatározott összeghatárt, akkor a különbözetet a Polgármesteri Hivatal pénztárában készpénzben vagy étkezési utalvány formájában kell kifizetni.

/4/

A rendszeres gyermekvédelmi támogatásra való jogosultság feltételeit évente, minden év szeptember 30-ig felül kell vizsgálni.

4. §

Rendkívüli gyermekvédelmi támogatás (a Gyvt 21. §-ával egyező)

/1/

A rendkívüli gyermekvédelmi támogatás összege egyszeri alkalommal 1000 Ft-nál kevesebb, 5000 Ft-nál több nem lehet, de éves szinten a családban a 10 000 Ft-ot nem haladhatja meg.

/2/

Az a család, aki rendszeres gyermekvédelmi támogatásban, vagy önkormányzat által nyújtott Szt-ben szabályozott rendszeres támogatásban részesül, rendkívüli gyermekvédelmi támogatásban – a tankönyv és tan-

szertámogatást kivéve – csak kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén évente egy alkalommal részesülhet, melynek összege a 3000 Ft-ot nem haladhatja meg.

/3/

A rendkívüli gyermekvédelmi támogatás csak természetbeni ellátásként nyújtható.

/4/

Rendkívüli gyermekvédelmi támogatás természetbeni formái:
– élelmiszer-utalvány,
– tankönyv és tanszertámogatás,
– tandíj részben vagy egészben történő átvállalása.
– ruhanemű-vásárlás.

/5/

A rendkívüli gyermekvédelmi támogatás iránti kérelmet az 1. sz. melléklet szerinti formanyomtatványon kell benyújtani az Önkormányzat Polgármesteri Hivatalához.

5. §

A rendszeres és rendkívüli gyermekvédelmi támogatásokban való döntésre átruházott hatáskörben a polgármester jogosult.

6. §

Záró rendelkezések

/1/

Jelen rendelet 1997. november 1-jén lép hatályba.

/2/

Jelen rendelet hatályba lépésével egyidejűleg az 5/1997. (IV. 29.) sz. önk. rendelet 5. § /3/ bekezdés f/ pontja, 12. §, 18. §, 22. § /6/-/7/ bekezdései hatályukat veszítik.

/3/

Az 5/1997. (IV. 29.) sz. rendelet 5. § g/ pontjának jelölése f/ pontra változik.

Csetneki Ernőné s.k.
jegyző

Szajlai Sándor s.k.
polgármester

A rendeletben szereplő mellékletek beszerezhetőek a Polgármesteri Hivatalban.

Közérdekű hírek

Közmeghallgatással egybe-
kötött falugyűlés lesz 1997.
december 15-én 17.00 órai kez-
dettel a Művelődési Házban.

Napirend:

1. Beszámoló az önkormányzat 1997.
évi munkájáról
2. Az 1998. évi fejlesztési elkép-
zelések ismertetése
3. Egyebek, hozzászólások, vélemé-
nyek, kérdések

*

Az 1997. november 16-ra kiírt népszavazás helyszínei:

1. szavazókör: Művelődési Ház
2. szavazókör: Általános Iskola étterme

*

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy
községünkben a szemétszállítás rendje
1997. november 1-jétől megváltozott.
Az eddig megszokott csütörtök helyett
minden héten hétfőn délelőtt lesz a
szemétszállítás.

*

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy a
lengyelnyelv-tanfolyam november 3-án
és 4-én megkezdődött az Általános
Iskolában. A tanfolyam ingyenes, továb-
bi hallgatók jelentkezését várjuk mind-
két csoportba. A foglalkozások délután
16.00 órakor kezdődnek és 18.00 óráig
tartanak.

1997. évi kitüntetettjeink

Hócza Józsefné és Szajlai Sándor

Szajlai Sándor a Bogácsért díj kitüntetettje

Életútja ismert előttünk. Közel két
évtizede Bogács község közéletének
egyik meghatározó személyisége. Volt
tanácselnökhelyettes, tanácselnök és
1990-től a második ciklusban pol-
gármester.

Menedzser szellemiségű, kitűnő
helyzetfelismerő képességű személyi-
ség.

Politikusként megfontolt, toleráns,
mindenki véleménye iránt nyitott, a
konfliktus-helyzeteket békésen feloldó
vezető.

Vezetői tevékenysége alatt a község

lakossága igényeinek figyelembevételével jól határozta meg azokat a célokat, melyek hozzájárultak ahhoz, hogy Bogács község töretlenül fejlődik.

A község infrastruktúrájának kiépítésével, hagyományteremtő nemzetközi nagyrendezvények megtartásával, a fürdő folyamatos fejlesztésével elősegítette a közjót és a tájegység idegenforgalmi vonzását. Munkássága példaértékű.

özv. Hócza Józsefné a Víg Rudolf-díj kitüntetettje

Alapító tagja az 1976-ban Bogácsban megalakult Pávakörnek. Az elmúlt huszonegy évben tevékeny részese volt a Pávakör külföldi és hazai sikereinek. Bizonyára belső indíttatása van a hagyományok ápolására, megőrzésére ezért találtuk és találjuk ott a bogácsi Hagyományörző Együttes lakodalmi és fonós játékeinak szereplőjeként is. Színes egyéniség, őszerejű temperamentumával és humorával magával ragadja dalostársait és közönségét.

Közösségben végzett szorgalmas, kitartó munkája, hozzáállása legyen jó példa mindenki számára.

Bogácsi Ősz

Bogács Község Önkormányzatának lapja

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság

Felelős kiadó: Szajlai Sándor
polgármester

Szedés: GARAMOND
Kiadványszerkesztő Stúdió
Eger, Vörösmarty u. 89.

A BOGÁCSI NYÁR 1997

rövid értékelése szóban és képekben

Az V. Bükkaljai Borfesztiválról a Bogácsi Nyári szezonnyitó rendezvényéről összegezve megállapítható, hogy a várakozásainknak megfelelően jól sikerült.

Elősegítette a bükkaljai borvidék imázsát a tájegységen termelt borok piacra jutását és versenyképességét. Jó és követendő példát mutatott mind a hazai, mind a külföldi borvidékekről érkezett szakembereknek, bortermelőknek, vendégeknek és a nagyközönségnek.

A Borfesztiválról, annak előkészítéséről, folyamatáról és lebonyolításáról színvonalas riportokat, tudósításokat és összefoglalókat közölt a Magyar Rádió, a szakmai lapok és a regionális médiák.

Az 1997. július 10–31. között megrendezett Nemzetközi Ifjúsági Zenei Tábor művészi színvonala a hangversenyek és a próbák tükrében az előző évekhez mérten magasabb volt. Zömében jó előképzettségű fiatalok jöttek a táborba. A hallgatók száma 60 fő volt. Kivétel nélkül minden bemutatkozás koncentrált és fegyelmezett volt.

A koncertek művészi értékét emelték és színesítették a Katowicei Zeneakadémiáról érkezett 11 fős magánénekes csoport Michalina Growiec prof. nő vezetésével.

A zenei tábor nívós programjai indokolják sőt kötelezik a szervezőket a megkezdett új folytatására.

Lengyel Kulturális Napok 1997. augusztus 1–2–3.

A rendezvény alkalmával maguk az ogrodzienieci lengyel vendégek lepődtek meg a legjobban a sok lengyel honfitársuk láttán, akik Szilézia nagy városaiból érkeztek Bogácsra megnézni és megtapasztalni az itteni gyógyturizmus, borturizmus és kulturális turizmus elemeit.

A rendezvényen részt vettek a Magyarországi Lengyel Kisebbségi Önkormányzat vezetői is.

Futanra készül az autocross verseny legfiatalabb résztvevője

A szomolyai rezesbanda az Anna cukrászda vendégeit szórakoztatja

A zenei tábor kórusát bogácsi trikós dán zenészek hallgatják

Élmények-értékek

Azok az Élmények válhatnak Értékké, amelyek maradandóak. A napokban érdeklődtem az Ogradzienieci táborozáson résztvevő tanulók körében. Már eltelt ugyan több mint három hónap a táborozás idejétől, de még mindig derű, mosoly suhan át a gyermekeink arcán, ha szóba kerülnek a Lengyelországban szerzett élményeink.

A mosolygó arcok, a lelkesen megidézett események arról győztek meg, hogy nem „egy” felszínesen eltöltött tíz nap áll tanulóink mögött.

Játékos vetélkedők formájában dolgoztuk fel szerzett új ismereteinket. Többek között most már tudjuk, hogy Krakóban a Posztóházzal szemben lévő templom toronyban miért szólal meg óránként a tárogató?

– Ismerik a Krakói vár sárkányának legendáját.

– A vielicskai sóbánya termei, szobrai páratlan élményt nyújtottak.

– Az emberiség történetében számtalan a tragédia, de ezek között Auswitzban a legkegyetlenebb játszódik le, – ezen tragédia eseményeiről, tényeiről szóló történetek, a megmaradt, megőrzött tárgyi emlékek látványa gondolkodóba ejtő, döbbenetet váltott ki mindannyiunkban.

Csodálatos, változatok a Krakó környéki, a Visztula völgyi táj. A Podzancsei vár, – aminek szomszédságában épült iskolában volt szálláshelyünk – páratlan szépségű.

Vendéglátóink kedves, barátságos körülményeket teremtettek. Érdeklődő figyelemmel kísérték a „Magyar est” színvonalas produkcióit.

Nagy sikert aratott *Csíki Mária* szintetizátor játéka, *Vígh Ilona* szóló éneke. Csoportban énekeltek nagy érdeklődést kiváltva népdalokat, *Tóth Judit*, *Szerencsi Judit*, *Szívós Marianna*, *Kiss Anikó*, *Márton Ildikó*.

Nagy Kornél, *Csendes Máté*, *Mikesz Attila* néptánca iránt volt élénk vendéglátóink érdeklődése. Sok ügyes, hozzáértő gyerek szorgoskodott az ízletes, magyaros gulyás elkészítésében.

Kötődésünk megnyilvánulásának hőfoka hazánkhoz, szülőföldünkhöz változó. Ha távol vagyunk tőle jobban

felerősödnek érzéseink. Az ország, a szeretett községünk határaihoz érkezés pillanata határtalan, felszabadult üdvrivalgást, örömet váltott ki a gyermekeinkben. Megnyilvánulásaikon keresztül süttött az őszinte szeretet hazájuk, községünk iránt.

Most formálódik alakul a Zakopánei kapcsolat. Itt a világhírű Sípáradicsomban a jók közül is a legjobb huszonnyolc felső tagozatos gyermek

tölthet el nyolc napot 1998. február 28. és március 4. között, ismerkedve a téli sportok örömeivel.

Meggyőződésem, hogy a táboroztatásokon szerzett tapasztalatok hozzájárulnak az értékes közösségi és egyénileg eredményes felnőtté válás folyamatához – amire szüksége van Bogács társadalmának.

Nyeste István

A vendéglátók kedves barátságos körülményeket teremtettek

A bográcsgulyás készítésében többen segítettek

Valami megmozdult ...

Pár hónappal ezelőtt felmerült egy ötlet: jó lenne színesíteni a nyári rendezvény-sorozatot egy-két női labdarúgó-mérkőzéssel. A felvetés továbbgondolásaként elhangzott: „legyen az egyik csapat helyi”.

Kétkedve fogadtam a javaslatot, de most már belátom, tévedtem.

Május óta megmozdultak a helyi és környékbeli lányok és fiatalasszonyok, és nem is csak egyszer-kétszer, hanem hetente két alkalommal kedden és csütörtökön.

Ezekon a napokon van ugyanis a női labdarúgócsapat edzése. Egészen az utóbbi időkig a futballpálya, a zordabb időjárás beköszönte óta pedig az általános iskola ad otthont a lelkes kis csapatnak, akik nem sajnálják hetente pár órájukat arra áldozni, hogy közös örömeikre együtt fáradozzanak.

Túl vannak az első, második, sőt harmadik mérkőzésükön is, és több a győzelmük száma mint a vereségé.

Úgy tűnik, hogy a férfi labdarúgócsapat magasabb osztályba kerülése is jó hatással van a község sportéletére. A támogatók és segítők száma szépen bővül. Ha valaki csak félévente vetődik a sportpálya környékére, mindig tapasztal valami változást, ápoltabb a pálya, rendezettebb a környezete (a „vandálok terrorja” ellen csak a körbekerítés védene), jobb a használtsága. Aki mindezeknek részese, az igazán örül a változásoknak.

Bővülnek a Sportegyesület nemzetközi kapcsolatai is. A nyár folyamán a szlovákiai Hárskúton vettünk részt egy tomán, ahol a vendéglátók egy szép programmal, a bettléri kastély megtekintésével tették emlékezetesebbé a túrát.

A Lengyel Kulturális Napok alkalmával nagypályás labdarúgótornát rendeztünk, ahol a lengyel testvértelepülés csapata mellett a hárskútiakat is meghívtuk.

Az augusztusban Mezőkeresztesen megrendezett labdarúgótornán első helyezést ért el Bogács csapata.

Óregfiúk-mérkőzésre is sor került. Előbb Maglód csapata látogatott Bogácsra, akik ellen döntetlent értünk el, majd a szlovákiai Gömörhorka csapatával is ikszeltünk.

Végezetül egy számomra örömteli dologról szeretnék szólni. Nekem egy életre szóló élményt jelentenek azok a gyerekkori esték, amikor a páston egész sötétedésig rúgtuk a bőrt, vállalva annak kockázatát is, hogy otthon a szülők a késésért számon kémeink bennünket. Sokszor számon kértek.

Mostanában ismét látok, sejtek a sötétben futballozó fiatalokat. Nekik is lesznek élményeik, amelyek sokáig hatnak.

(A férfiak edzését *Lázár József*, a hölgyekét *Borbély Frigyes*, az ifistákét *Bakondi Tamás*, az általános iskolásokét *Baranyi Zoltán* vezeti. – Szívesen látnak mindenhol új jelentkezőket.)

Verhóczy Sándor

Mindenki jól érezte magát a Lengyel kiránduláson

Futballcsapatunk a bettléri kastély udvarán

Jó volt a hangulat a futballpályakerítés festésekor

Lengyel árvízkarosult gyerekek Bogácson az önkormányzat vendégei voltak

Rendőrfesztivál népes közönsége a Hintóvölgyben

Búcsú és népszavazás

1997. november 16.

Egy helyi időszaki lap a helyi politikán kívül országos, nemzeti és nemzetközi kérdésekkel is foglalkozhat. Ez is tájékoztatás, tehát közérdek.

*

1997. november 16-án, vasárnap községünkben a helyzet úgy alakul, hogy a Szent Márton-napi búcsú (november 11.) és a köztársaság elnöke által kiírt népszavazás is erre a napra esik.

*

Ismerjük a búcsú egyházi jellegét és tartalmát. Községünk rk. templomának Szent Márton püspök a védőszentje. Úgy három éve a Bogácsi őszben Hajdú Imre szépen írt az életútjáról, áldásos tevékenységéről és a hozzá kapcsolódó népi hagyományokról. (Márton-napi ludak és a borászatban való időszzerű teendőkről.)

*

Községünk történetében, 1944. november 11-e történelmi nap is, mert a második világháború harci cselekményei ekkor érték el szülőfalunk határát. Szülőházunkból láttam, amint az első szovjet gránát becsapódott a Jató-tetőre. A háromhetes ostrom alatt több civil polgártársunk is életét veszítette.

1989. november 11-én, az 1946. húsvétján felállított második világháborús emlékműre helyeztük el a hősi halottak, a polgári áldozatok és az elhurcolt és megsemmisített zsidó polgártársaink nevét tartalmazó táblát.

*

A népszavazás tárgya a NATO-hoz való csatlakozás. Viharos történelmünk szomorú - olykor mégis előrevívő eseményei sok mindent eszünkbe juttatnak. A tatárdúlás, török veszedelem, Habsburg-uralom, Trianon embertelen igazságtalansága, a két világháború veszteségei, a német és a nyilas terror. Majd a győztes nagyhatalmak alkuja alapján az évtizedeken át ideiglenesen itt tartózkodó szovjet csapatok forradalmunkat leverő kegyetlensége. Mindezekről az állampolgárok különbözőképp nyilvánítanak véleményt. No és az 1989-ben kialakult történelmi lehetőség elmulasztásáról.

*

Sokan emlegetik a semlegességet. 1956 őszére a Nagy Imre kihirdette semlegesség mellett voltam.

*

Csak hogy 1989 óta nem úgy alakul a világhelyzet. Hogy ez valóra váljék, ki garantálja? Néhány szomszédunkban árvízi hozadéknak neveznek bennünket.

Margaret Thacher volt angol miniszterelnök mondta:

1938-ban Csehszlovákiát,
1939-ben Lengyelországot,
1956-ban Magyarországot

nem segítettek. Amikor 1997-ben e három országot elsőként hívták e tájról a NATO-ba lépés ügyében, talán ezekre a történelmi mulasztásokra is gondoltak. Én egy megosztottságtól mentes, szabadabb, békésebb Európa kialakulásában bizakodom, a biztonság és a bizalom kiszélesedésével.

*

Aki e téma kapcsán az államalapító I. (Szent) István királyt emlegeti, jusson eszébe, hogy ő Nyugat-Európa-hoz igazodott és nem Bizánchoz.

*

Mi legyen hát november 16-án? A mondáshoz igazodjunk! Add meg az Istennek ami az Istené – e misére gondolok – és utána add meg a császárnak ami a császáré – ez meg a népszavazás -, mert mindkettővel magunk emberi méltóságát emeljük. Az igen szavazattal nemzeti érdeket, e hosszú idő óta esedékes jó történelmi esélyünket növeljük.

Hegyí Imre

A második...

Túl vagyunk az 1997-es bogácsi nyáron. A szőlősgazdák is pince mélyén, hordókban tudhatják egész nyári munkájuk zamatos gyümölcsét. A vendéglátók is elkészítik a mérleget. Van aki szidja, van aki dicséri a szeszélyes nyári időjárását.

A Paprika Csárdát az idén is felkereste az a vendégréteg, amelyik egy nyarat sem tudna elképzelni Bogács nélkül. Megkérdeztem számtalan vendéget, mi az, ami miatt szeretnek Bogácsra nyaralni? Szinte egyöntetű volt a válasz: a strand, a bogácsi bor és az a mérhetetlen szeretet, ami a vendéglátókból a vendégek felé árad. Aki egyszer eljön Magyarországra, Bogácsra azt megbabonázza a „magyar szív”. Egy német vendég azt mondta, neki Magyarország olyan, mint a drog.

Minden nyáron van olyan 15–20 nap, amikor az önkormányzat kitéhetné a helységnevtáblához a TELTHÁZ táblát is. Ebben az időben a vendéglátók felelőssége, hogy a lehetőségekhez képest tudják a színvonalat tartani. Nehéz feladat, de úgy érzem és a visszajelzések is azt igazolják, hogy sokan tesznek is ezért. Egy budapesti vendégem azt mondta: Bogácsra, nyáron mindig történik valami. A szezon zárásaként az idén is megrendezésre került a II. Rendőr-

Vasas László rendőrkapitány díjat ad át a 2. Rendőrfesztiválon

fesztivál. A Mezőkövesdi Rendőrkapitányság, a Bogácsi Önkormányzat, a Bogácsi Rendőrőrs és a bogácsi vállalkozók egy részének anyagi támogatásával sikerült több ezres tömeget megmozgatni. Először úgy tűnt, hogy nehezebb lesz a rendezvényt összehozni, mivel jelentős „ellenszélben vitorlázott hajónk”. Sok támogató visszalépett a szponzorálástól. Próbálták kedvünket szegni, de az önkormányzat és a rendőrség

nagyobb támogatásával a siker nem maradt el. ...kik ellenünk tapsoltak, a végén nekünk tapsoltak ...

Köszönet a támogatóknak!
A Paprika Csárda télen is szeretettel várja vendégeit.

Angyal Attila
vendéglős

„Édes hazám mit vétettem...”

Ezzel a címmel mutatta be előadóját az Érdi Bukovinai Székely Népdalkör, melynek vezetője Kóka Rozália, a népművészet mestere, jeles folklorista, mesemondó.

Szeptember 13-án és 14-én voltak községünk vendégei. Az est házigazdái a Bogácsi Pávakör tagjai voltak, s eljöttek közénk kedves ismerőseink, a Novaji Népdalkörösök is, akik nemcsak jelenlétükkel, hanem szép dalaikkal is megörvendeztettek bennünket.

A bukovinai székelyek életútját megismerve, egy régmúlt világ varázsa tetszett fel előttünk: annak hol fájdalmasan szép emlékeivel, hol kacagtató történéseivel.

A mi palóc világunk és az ő székelységük közeledett egymáshoz ezen a szép estén, – amelynek zárásaképpen gyertyafény mellett énekeltük el együtt a régi székely himnuszt, s egy szép estélyi imát.

Akik ott voltak velünk, tapasztalhatták a népdal lélekemelő, -melengető erejét. (Kár, hogy csak kevesen éltek ezzel a lehetőséggel.)

A közönség távozása után barátságos hangulatú, szerény vendéglátással kedveskedtünk dalostársainknak.

– Másnap délelőtt a bogácsi templomban népviseletbe öltözve láthattak és hallhattak bennünket együtt énekelni falunk lakói.

A mihamarabbi viszontlátás reményében búcsúztunk el egymástól, s reméljük erre még az idén sor kerül.

Benyovszki Mária
népdalkörvezető

Ittes Emilné átadja az általa készített babát Kóka Rozáliának

Hócza András színes temperái

(részlet a megnyitó beszédből)

Tisztelettel köszöntöm Önöket, akik azért jöttek össze, hogy megajándékozzák az itt kiállító Hócza András érdeklődésükkel, aki szeretettel tárja elénk belső világának őszinte lenyomatait.

– Örömmel jelenthetem, hogy Bogács község szülötteként ő az első alkotó, aki kiállításával megtisztelt bennünket ezen ház falai között.

Néhány esztendeje ismerem Andrást. Számomra 'a képeinek megtekintése után megerősödik az az érzés, ami a lényegből kisugárzik: csendes szemlélődés a természetadta formák világába. Korunk tempójával ellentétben csendes meditáció szülöttei ezek az alkotások. Felfedezi a természet és a tér alkotta formai elemeket és azok mozdulásait. Alig sorolhatók be ezek a művek valamely iskola, műhely vagy mester szellemiségébe. Helyét keresi ő is a századvég változó mikrokozmoszában. Emberlétünk ősi tisztaságvágyát véltem felfedezni a képeinek megtekintése után. Kísérletek, érdekes kísérletek Hócza András képei. A képzőművészet által formált esszék. Képei az örök változás lárvaszerű kibontakozását sejteti, amely vonszolva halad a fénytisztaságú újabb világunk felé. András halk szavú, kevés beszédű alkotó.

Hócza András kiállítását
Benyovszky Pál nyitotta meg

A földdel törekvő, a természet erőivel bajlódó ősök megtisztult ajándéka. A bogácsi föld termése ő. Kultúrák találkozása Bogács a Bükkalján. A természet változásainak találkozása is.

Korunk értékrendjében sajátos szempontok szerint vert cölöpöt magának: programozó matematikus a foglalkozása. A régészet és a biológia törvényszerűségei után is érdeklődött. Talán ezek is felsejlenek a színes temperák mögött. Képei olyanok, mint ő maga. Többek között tükrö a körülöttünk levő valóságra: – Apró tükrödarabkák a belső utakon is járkáló lélek számára.

– Szemléljük csendes odafigyeléssel ezeket a képeket, mint ahogy szemlélhetnénk szelíd lélekkel az általunk alakított folyton változó világot. Amennyiben egy parányi többletet rejtett szellemi lényünk bujkáló rekeszeibe az itt megjelenített színes temperák hangulata: – bízom benne, megérte, hogy egy pillanatra megálljunk! Megköszönöm Andrásnak, hogy „haza hozta”, alkotásait! Megköszönöm a kiállítást támogató közreműködők segítségét!

– Ezen gondolatok kíséretében ajánlom Hócza András műveit!

További ihletett éveket kívánok neki, hogy továbbra is ebben a kimondhatatlanul szép és őszinte világban: a művészet világában élhessen és továbbhaladhasson!

Benyovszky Pál

Hogyan tovább a Cserépi úti pincesor?

„Rendesen viselkedjete a pincesoron! – mondogatta nyáron az egyik törzsvendég. Nos, a figyelmeztető szó nem a vendégeknek szólt, hanem az ottani vendéglátóknak. A vendéglátóknak, akik frontemberei a Bogács imázsát építő politikának, a község jó hírét terjesztő szándéknak, akik bizonyíthatják, hogy a bogácsi szőlőhegyen termelt bor olyan minőség, amelyről bárki elmondhatja, hogy kiváló.

Akik ismerik Magyarországon híres – azok tudják, hogy a bogácsi Cserépi úti pincesor páráját rikítóan szép panorámás környezetben van. Ezt a természeti adottságot méltóképpen kell örvöztetni a borok minőségével, a vendéglátók szívéllyességével, a kiszolgálás színvonalával, a környezet kulturáltabbá tételével. Mindezt annak érdekében, hogy a pincesort nyaranta felkereső sok ezernyi vendég jól érezze ott magát, hogy a jövő esztendőben még nagyobb keletje legyen a bogácsi bornak, hogy egy lépéssel ismét előbbre juthassunk.

Akinek nem inge, ne vegye magára, de a nyári tapasztalatok alapján meg kell állapítanom, hogy egyik-másik pincében elfogyasztott bortól nem jött meg sem a jókedvem, sem az erőm, sőt még a maradék is elment, mert az elfogyasztott „bor” olyan volt, amitől el kellett mennie.

Amit mondtam nem csak a saját tapasztalataim alapján mondtam – beszéltek erről mások is. Nem kell az olcsó, bizonytalan eredetű 60–80 Ft-os „bóvlibor” a Cserépi úti pincesorra!

A borok minőségén túl nagyon fontos a vendéglátók egymás iránti toleranciájának, békességének megőrzése az „élni és élni hagyni” elv gyakorlása. Szt. Márton napjára az új bor már kiforr és jónak ígérkezik. A vendégeket, akik bort szeretnének, lepjük meg jó borral, szívéllyesebb és színvonalasabb vendéglátással.

Hadd legyen vidám, hangulatos és jó hírű az a bogácsi Cserépi úti pincesor.

Daragó Károly
Szt. Márton Borlovagrend tagja

Ami tetszett – és ami nem

Lezárult az idegenforgalmi szezon és néhány gondolatot e lap hasábjain szeretnék megosztani a lakosokkal. Észrevételeim saját tapasztaláson és a hozzám betérőkkel folytatott beszélgetéseken alapulnak.

– tetszett, hogy az idei évben is sok színes programmal, eseménnyel vártuk a faluba érkező vendégeket,

– tetszett, hogy egyre több rendezvényen az állandó és nem állandó bogácsi lakosok is egyre nagyobb számban részt vettek,

– tetszett, hogy a vállalkozók egy része önmaga is sokat tett azért, hogy az idelátogatók jól érezzék magukat,

– tetszett, hogy a lakosok nagy többsége a szennyvízcsatorna-hálózat építése által kialakult áldatlan állapotok mielőbbi megszüntetése érdekében maga is sok munkát, energiát áldozott, és végtelen türelemmel viselte a megpróbáltatásokat,

– tetszett, hogy sokan a jövő érdekében a minőségi turizmus irányába mozdultak előre, fejlesztették az általuk nyújtott szolgáltatás színvonalát,

– tetszett, hogy sok esetben az egyéni érdekek közel azonosan kezelték a közösségi érdeket.

– nem tetszett, hogy a szállásadók egy része az indokoltnál nagyobb mértékben emelte árait,

– nem tetszett, hogy az idegenek községünkbe érkezésekor a magánszállásadók és „közvetítők” már-már szinte zaklatták a vendégeket,

– nem tetszett, hogy még mindig csak kevesen mernek a renitensekkel szemben udvariasan, de nagyon határozottan fellépni,

– nem tetszett, hogy egyes helyeken eltérő kiszolgálásban részesülnek az idelátogatók attól függően, hogy németek, hollandok, lengyelek, szlovákok, avagy magyarok,

– nem tetszett, hogy az utószezonban – szeptemberben – egyesek már egyáltalán nem voltak tekintettel arra, hogy Bogács egy üdülőfaló (gazégetések a füstmérgezési szintig). Írásom célja az, hogy felhívjam a figyelmet azokra a problémákra, amelyek az idei szezonban erőteljesebben jelentek meg, és összegezzem a beszélgetések kapcsán elhangzott azon pozitív észrevételeket, melyek átgondolása illetve

zöcs célunk. Várjuk mindannyiuk előrevívó kritikai észrevételeit, jobbító javaslatokat, úgy a fórumokon, mint a Polgármesteri Hivatalban vagy az utcán személyes találkozáskor.

Verhóczy Sándor
alpolgármester

Magyar kultúra napja Ogrodzieniecben

Az Ogrodzienieci Önkormányzat meghívására 1997. szeptember 6-án várakozással teli kis küldöttség indult Lengyelországba. Elindulás előtt az eget kémelve és a várható időjárást találgatva vágtunk neki az előtünk álló útnak. Úticélunk felé haladva átkeltünk a Tátrán, az esti szürkületben alkalmunk volt megcsodálni a természet alkotta csodálatos tájat. A hajnali órákban értük el Krakót, ahol fáradhatatlan csapatunknak lehetősége volt egy korai városnézésre. A barátságos és szívélyes fogadtatás után Vialicskára vezetett utunk, ahol megtekinthettük Európa egyik leghíresebb sóbányáját. Végláthatatlan lépcsőkön haladtunk lefelé a tátongó mélységbe, ahol több kilométeres túrán vettünk részt. Megcsodáltuk az eredeti állapotukba helyreállított különböző termeket, több emeleten keresztül az idegenvezetőnk tolmácsolásával meghallgathattuk a sóbányával kapcsolatos legendákat, a fennmaradt szájról szájra terjedő meséket, a közhitben ma is élő félelmeket, s betekintést nyertünk az itt dolgozó munkások embert nem kímélő életébe. Számomra a legnagyobb élményt a sóbánya termében kialakított kápolna nyújtotta, ahol mindent sóból faragtak ki. Sóból voltak a csillárok, a márványszerűen fényezett falak is. A kápolna gyönyörű és lenyűgöző látványt nyújtott, s mint megtudtuk, különleges akusztikája van, s így alkalmas hangversenyek megrendezésére. A velünk együtt utazó vendégművészek megtudva a hírt, rövid kis énekhangversenyt rögtönöztek, hangjuk zengve

Bogácsiak az Ogrodzieneci vár udvarán

messzire szállt, kitöltve a hatalmas teret, emléket hagyva az emberekben, s ha visszagondolok, énekük ma is a fülemben cseng.

Másnap délután került megrendezésre a falunap, ahová távoli vidékekről különböző népviseletbe öltözött vendégek érkeztek. A színhely egy középkori romantikus hangulatot árasztó részben helyreállított különleges vár volt. Itt lépett fel a bogácsi néptánc-együttes óriási sikerrel, s a szívvel-lélekkel előadott műsoruk a színpad köré csalogatta a tapsoló vendégeket. Az időjárás meghallgatta kérésünket, s csak a mi előadásunk után eredt el az eső, de ez a korabeli öltözet-

ben zajló lovagi tornát nem zavarta, olyan volt, mintha egy időutazás során visszamentünk volna a történelemben.

Az eső másnap is folyamatosan zuhogott, amikor a bogácsi focicsapat barátságos mérkőzést játszott lengyel vendéglátóink csapatával. Fáradtan, bokáig érő sárban, de annál lelkesebben harcoltak, maroknyi szurkolótáborunk buzdításával.

Élményekkel telve értünk haza, vissza a hétköznapi életbe, s úgy érzem, kirándulásunk kis küldöttségünk minden tagjának felejthetetlen emlék lesz.

Dr. Képes Ildikó

3. TIGÁZ -kupa úszóbajnokság

Szeptember 26-án harmadszor rendezte meg Mezőkövesd Sportegyesületének Úszószerződésosztálya a „TIGÁZ-Kupa” elnevezésű úszóbajnokságát. Iskolánk mindhárom alkalommal kapott meghívást a versenyre. Most 9 tanuló (Farkas Kitti, Pintér Judit, Tóth Klaudia, Gaál Norbert, Jankó Gergő, Kiss Norbert, Mikesz Attila, Mizser Attila, Nagy Kornél) vállalta a felkészülést és a megmérettetést.

Eredményeink:

Tóth Klaudia	33 m	mellúszás	4. helyezett
Farkas Kitti	33 m	mellúszás	5. helyezett
Tóth Klaudia	33 m	gyorsúszás	5. helyezett
Nagy Kornél	33 m	gyorsúszás	3. helyezett
Mizser Attila	33 m	mellúszás	5. helyezett
Mikesz Attila	33 m	mellúszás	5. helyezett
Jankó Gergő	33 m	mellúszás	1. helyezett
Jankó Gergő	33 m	gyorsúszás	2. helyezett
Jankó Gergő	33 m	hátúszás	3. helyezett
Jankó Gergő	33 m	pillangóúszás	1. helyezett

Jankó Gergő ezen a versenyen harmadik alkalommal nyerte meg korosztályának összetett versenyét, így a TIGÁZ-kupa vándorserlegének végleges tulajdonosa lett. Minden résztvevő kapott kisebb ajándékot, a dobogós helyezettek pedig értékesebb tárgyi jutalmat vihettek haza.

Ez már örökre Gergőé

Köszönet illeti Verhóczi Sándor alpolgármestert, Farkas Gábor vállalkozót, édesapát, Jankó Róbert vállalkozót, édesapát, akik vállalták a gyerekek utaztatását, illetve felkészítését a versenyre.